

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/137/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211941
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Boris Vittek
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3116211941.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Borisom Vittekom v spore žalobkyne I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. U. XXX, O. U., zast. JUDr. Soňou Suchánovou, advokátkou so sídlom Partizánska 7571/58, Trenčín proti žalovanému T. X., nar. XX.XX.XXXX bytom T. I. o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieľa.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 30.06.2016 zmenenou podaním doručeným súdu dňa 17.08.2016 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek fyzických alebo verbálnych útokov voči žalobkyni, ktorými by bola ohrozená na živote a zdraví. Ďalej, aby sa nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov k žalobkyni s výnimkou účasti úkonov v súdnom konaní, a aby sa žalovanému uložila povinnosť nevstupovať do bytu č. X v dome s.č. XXX v k.ú. T. I.. Zároveň si uplatnila právo na náhradu trov konania.

2. Uviedla, že spolu so žalovaným obývala spoločnú domácnosť asi 5 rokov na adrese T. I. XXX. Majú spoločné dve maloleté deti. Na jeseň 2015 začali mať so žalovaným problémy súvisiace s jeho gamblerstvom. Z bytu postupne začali miznúť veci, jednak spoločné a jednak patriace výlučne žalobkyni. Ich problémy postupom času vyústili do psychických a fyzických útokov proti jej osobe. V dôsledku posledného útoku žalovaného na žalobkyňu dňa 03.05.2016 a 04.05.2016 musela byť lekársky ošetrovaná a nútená privolať políciu, ktorá žalovaného vykázala zo spoločného obydľia a zakázala mu sa k žalobkyni približovať na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Deti navštevovali neurologickú a psychologickú ambulanciu z dôvodu, že boli rozrušené a traumatizované. Z dôvodu, aby sa útok neopakoval podala návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorému súd vyhovel a uznesením č.k. 20C/98/2016-27 nariadil žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s tým, aby podala žalobu vo veci samej. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/377/2016-43 zo dňa 12.07.2016 bola žalovanému aj uložená povinnosť nevstupovať do bytu č. X v dome s.č. XXX v k.ú. T. I.. Uviedla, že Občiansky zákonník poskytuje ochranu predovšetkým životu a zdraviu fyzickej osoby. Podmienkou poskytnutia ochrany je neoprávnený zásah do osobnostných práv. V danej veci bol uvedený zásah takej intenzity, že jej privodil fyzickú ako aj psychickú ujmu, rovnako aj dvom maloletým deťom.

3. Žalobkyňa označila nasledovné dôkazy: rodné listy detí, lekársku správu zo dňa 04.05.2016, potvrdenie policajného zboru o podaní trestného oznámenia, potvrdenie policajného zboru o vykázaní z obydľia, zápisnicu o výsluchu svedka, lekársku správu zo dňa 07.06.2016, uznesenie č.k. 20C/98/2016-27, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/377/2016-43.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril a ani neoznačil žiadne dôkazy.

5. Súd vykonal dokazovanie rodnými listami detí, lekárskou správou zo dňa 04.05.2016, potvrdením policajného zboru o podaní trestného oznámenia, potvrdením policajného zboru o vykázaní z obydliá, zápisnicou o výsluchu svedka, lekárskou správou zo dňa 07.06.2016, uznesením č.k. 20C/98/2016-27, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co/377/2016-43, trestným rozkazom v spise sp.zn. 8T/68/2017, zápisnicou o výsluchu obvineného na č. I. 10 spise sp.zn. 8T/68/2017, rozsudkom v spise sp.zn. 8T/53/2017, zápisnicou o výsluchu na č. I. 3 v spise sp. zn. 4T/87/2016, odpisom registra trestov spise sp. zn. 4T/87/2016, záverom ZP na č. I. 65 spise sp. zn. 4T/87/2016, rozsudkom na č. I. 114 spise sp. zn. 4T/87/2016, uznesením 4T/87/2016 na č. I. 109 spise sp. zn. 4T/87/2016, zo spisu 31P/130/2016 správou z prešetrenia pomerov č. I. 182 zo spisu sp. zn. 31P/130/2016, súd návrh matky a správu z prešetrenia pomerov zo spisu sp. zn. 30P/83/2017, lustráciou z registra obyvateľov v spisu sp. zn. 30P/83/2017, listami vlastníctva č. XX. a č. XXXX, výsluchom žalobkyne a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Žalobkyňa a žalovaný majú spolu dve maloleté deti. Dňa 04.05.2016 bol žalovaný políciou vykázaný zo spoločného obydliá a bolo mu zakázané približovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. V uvedený deň podala žalobkyňa trestné oznámenie pre trestný čin nebezpečného vyhrážania. Z lekárskej správy zo dňa 04.05.2016 vyplýva, že lebka bola frontálne bolestivá na dotyk a zároveň sa na nej nachádzal podkožný hematóm. Takisto sa hematóm nachádzal na pravom predlaktí na ľavom stehne. Z lekárskej správy zo dňa 17.06.2016 vyplýva, že žalobkyňa s dcérou J. navštevovala psychologickú ambulanciu pre dennú enurézu a výbuchy zlosti po psychotraumatizujúcich zážitkoch v domácom prostredí.

7. Uznesením č.k. 20C/98/2016-27 zo dňa 05.05.2016 a uznesením č.k. 6Co/377/2496-43 bola žalovanému uložená povinnosť, aby sa k žalobkyňi nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v súdnom konaní, a aby nevstupoval do bytu č. X v bytovom dome s.č. XXX v T. I..

8. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/87/2016-114 zo dňa 11.10.2016 právoplatným dňa 11.10.2016 bol žalovaný odsúdený pre trestný čin nebezpečného vyhrážania na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, lebo bol uznaný za vinného z toho, že dňa 03.05.2016 v čase okolo 17:00 hod. v byte v obci Mníchova I. po predchádzajúcom verbálnom konflikte chytil svoju družku - žalobkyňu, s ktorou býval v spoločnej domácnosti, pravou rukou pod krk a začal ju škrtiť a kričal na ňu že ju zabije, následne odišiel z bytu a vrátil sa v čase okolo 21:00 hod. kedy sa znova správal agresívne voči poškodenej, ktorá sa pred ním išla schovať do kúpeľne, obvinený však prišiel za ňou a začal jej šklbať vlasy, búchal jej hlavu o umývadlo a povedal jej že ju podreže, pričom z konania obvineného mala poškodená strach a svoj život a zdravie. Ako vyplýva z uznesenia č.k. 4T/87/2016-109 bol žalovaný od 04.05.2016 vo väzbe, z dôvodu jeho obvinenia z tohto skutku, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Zo znaleckého posudku zhotoveného v tejto veci vyplýva, že pobyt žalovaného na slobode nepovažuje znalec za nebezpečný, nakoľko netrpí duševnou chorobou, znalec nezistil, že sa žalovaný oddával nadmernému užívaniu alkoholu či psychoaktívnej látky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že žalovaný bol rozhodnutím zo dňa 09.06.2000 odsúdený za trestný čin dezercie podľa § 282 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb., rozhodnutím zo dňa 05.10.2001 bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 zákona č. 140/1961 Zb. rozhodnutím zo dňa 14.11.2005 bol odsúdený za trestný čin porušovania domovej slobody a krádeže podľa § 238 ods. 1 a 247 ods. 2 písm. a) zákona č. 140/1961 Zb., rozhodnutím zo dňa 22.02.2007 bol odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia, krádeže, porušovania domovej slobody, poškodzovania cudzej veci podľa § 171 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a), § 238 ods. 1, § 257 ods. 1, § 247 ods. 2 písm. a) zákona č. 140/1961 Zb., rozhodnutím zo dňa 28.04.2009 bol odsúdený za trestný čin krádeže, rozhodnutím zo dňa 03.08.2009 bol odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, rozhodnutím zo dňa 10.01.2010 bol odsúdený za trestný čin krádeže, rozhodnutím zo dňa 15.03.2010 bol odsúdený za trestný čin krádeže, rozhodnutím zo dňa 30.09.2010 bol odsúdený za trestný čin úverového podvodu, rozhodnutím zo dňa 11.11.2010 bol odsúdený za trestný čin krádeže, rozhodnutím zo dňa 11.05.2011 bol odsúdený za trestný čin krádeže.

9. Žalovaný bol trestným rozkazom Okresného Trenčín č.k. 8T/68/2017 - 90 zo dňa 27.12.2017 právoplatným dňa 30.01.2018 odsúdený za trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového

vozidla, na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Zo zápisnice o výsluchu obvineného - žalovaného zo dňa 19.10.2017 spise sp zn. 8T/68/2017 vyplýva, že býva na rôznych miestach v O. ako bezdomovec, poštu si bude preberať na obecnom úrade v T.10. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 8T/53/2017-93 zo dňa 14.03.2018, právoplatným dňa 14.03.2018, bol žalovaný odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy, na ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov. Zo zápisnice o výsluchu obvineného - žalovaného na zo dňa 04.06.2017 spise 8T/53/2017 vyplýva, že žalovaný prebýva v rôznych ubytovniach v O.. Dňa 04.03.2017 bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, od tej doby žije na ulici a má existenčné problémy, privyrába si na brigádach. Uviedol, že výživné neplatil, lebo mu to nevychádzalo a taktiež nebol s dcérami v kontakte. Na medzinárodný deň detí im kúpil čokolády a poslal ich po kamarátke, keďže má zákaz priblíženia k bývalej partnerke - žalobkyni.

11. Zo správy o prešetrení pomerov zo dňa 10.01.2017 v spise sp. zn. 31P/130/2016 vyplýva, že žalobkyňa má predstavu o stretávaní sa detí s otcom - žalovaným 1 x mesačne za prítomnosti jej otca alebo matky. Žalovaný sa mal priznať podľa žalobkyne pred nástupom na výkon trestu, že začal opäť užívať drogy. Maloletá J. trpela enurézou z rodinnej situácie.

12. Návrhom vo veci samej zo dňa 12.07.2017 v spise sp. zn. 30P/83/2017, vyplýva, že žalobkyňa, podala návrh na neodkladné opatrenia spočívajúce v zákaze styku otca s deťmi, nakoľko podľa jej informácií mal začať opäť užívať drogy. Uviedla, že žalovaný o deti neprejavil záujem. Stretol sa s nimi iba raz po prepustení z výkonu trestu. Nasledujúce dve soboty sa tiež mal s nimi stretnúť, ale neprišiel. Odvtedy jej len zopár krát zavolať, a keď mu dcéra povedala, že sa ním nechce rozprávať, začal žalobkyni nadávať. V správe o prešetrení pomerov z 25.07.2017 žalobkyňa uviedla, že žalovaný sa jej mal vyhrážať, že ju zničí. Na súdnom pojednávaní dňa 26.01.2017 sa rodičia po jeho skončení dohodli, že styk detí bude prebiehať za prítomnosti tretej osoby. Otec od tohto obdobia 3 x volal matke za účelom stretnutia sa deťmi, ale neprišiel.

13. Z výsluchu žalobkyne je preukázané, že sa žalobkyňa so žalovaným videli len minulý rok na pojednávaní ohľadne výživného, pričom v roku 2017 mal žalovaný možnosť stretávať sa s deťmi, ale nevyužil ju. Odvtedy so žalobkyňou v kontakte nebol. Za účelom styku s deťmi ju kontaktoval iba oznámením, že nemôže prísť. Žalobkyňa uviedla, že sa žalovaného bojí lebo sa jej vyhrážal, že keď ho udá za trestný čin nebezpečného vyhrážania, za ktorý však bol odsúdený, že potom, čo si to odsedí, ju zabije.

14. Od 23.05.2016 má žalovaný trvalý pobyt evidovaný na obci T. I..

15. Z listu vlastníctva č. XX vyplýva, že vlastníčkou bytu č.X v dome s.č. XXX v T. I. je žalobkyňa.

16. Podľa § 11 od. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej tiež „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

18. Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

19. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatel'ovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> platí rovnako.

20. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného

dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

21. Podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona, obmedzenia spočívajú najmä v zákaze a) účasti na určených verejných podujatiach, b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, c) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatela negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, d) vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, na ktorých trestný čin spáchal, e) účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok, f) kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

22. Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona, povinnosti spočívajú najmä v príkaze a) nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, b) vystaňovať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnenne zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadil, c) nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, d) zaplatiť v skúšobnej dobe dlh alebo zameškané výživné, e) osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému, f) skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze, g) podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, h) podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ak mu nebolo uložené ochranné liečenie, i) podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, j) zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, k) dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

23. Vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona nepredstavujú jedinú zákonné ustanovenia, na základe ktorých možno uložiť inej osobe obmedzenia či povinnosti, ktorých sa domáhala žalobkyňa v tejto veci. I keď ustanovenia predpisov občianskeho práva, nemajú takéto konkrétne ustanovenia, uloženie obmedzení a povinností je možné skrz aplikáciu ustanovení žaloby upravujúce ochranu osobnosti. Nie je tak apriori vylúčené, aby súd v občianskom právom konaní uložil žalovanému obmedzenia či povinnosti, akých sa domáha žalobkyňa vo veci samej. Ustanovenie § 13 ods. 1 OZ priamo počítá s možnosťou žiadať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti. Jedná sa o typ negatívnej žaloby. Ako nevyhnutný predpoklad aplikácie negatívnej žaloby je existencia skutočností odôvodňujúcich v tomto prípade uloženie povinnosti žalovaného zdržať sa približovania k žalobkyňi, zdržať sa fyzických alebo verbálnych útokov, ktorými by bola žalobkyňa ohrozená na živote a zdraví či zdržať sa vstupu do bytu v čase rozhodnutia súdu, nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 CSP je pre súd rozhodný deň vyhlásenia rozsudku. Inak povedané, je potrebné preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

24. Aj v prípade, že nedochádza v čase vyhlásenia rozsudku konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne je možné žalobe vyhovieť, avšak jedine za predpokladu, že je preukázané, že reálne hrozí takýto neoprávnený zásah, či jeho opakovanie. Za predpokladu, že nie je preukázané, že reálne hrozí neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, nie je dané právo na uloženie povinnosti zdržať sa zásahov a už prípadný vykonaný zásah možno odčiniť inými typmi žalôb na ochranu osobnosti uvedených v § 13 OZ než zdržovacou žalobou. Uvedené analogicky vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdon 1626/96, v ktorom sa uvádza, že zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, alebo tam, kde síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti.

25. V prípade, že v čase vyhlásenia rozsudku nedochádza k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a nie je ani preukázané reálne nebezpečenstvo takýchto zásahov, je potrebné žalobu zamietnuť.

26. Tieto predpoklady a to, že žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu neoprávnenne zasahuje do práva na ochranu osobnosti žalobkyne alebo hrozí reálne nebezpečenstvo takéhoto zásahu v budúcnosti či jeho opakovanie neboli v danej veci preukázané.

27. Čo sa týka žalobného návrhu, aby súd uložil žalovanému zákaz približovať sa k žalobkyni a vstupovať do bytu, tak v konaní nebolo preukázané, že žalovaný má v úmysle sa k žalobkyni približovať za účelom dopustiť sa neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti, do jej telesnej či psychickej integrity alebo vstupovať do bytu vo vlastníctve žalobkyne, resp. že by sa k žalobkyni približoval a vstupoval do bytu. Tým pádom je vylúčené, nakoľko nie je preukázaná reálna hrozba takéhoto konania, ani to, že by žalovaný po skutku zo dňa 03.05.2016, za ktorý bol už právoplatne odsúdený a trest si vykonal, takto konal, uložiť žalovanému takúto povinnosť spočívajúcu v zákaze približovať sa k žalobkyni či vstupovať do bytu. Aj z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že žalovaný ju kontaktoval iba raz po vykonaní trestu pre trestný čin nebezpečného vyhrážania, avšak bez toho, že by sa k nej približoval či vstupoval do predmetného bytu. Nebolo preukázané, že je tu reálna hrozba, že žalovaný má v úmysle začať sa približovať k žalobkyni s cieľom jej ublížiť či vytvoriť v nej pocit prenasledovania, či iným spôsobom pri priblížení k žalobkyni neoprávnené zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti. Zo žiadneho dôkazu nie je preukázané, že by mal žalovaný takýto záujem takto konať vo vzťahu k žalobkyni, že by sa k nej chcel približovať takým spôsobom, ktorý by spôsobil neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti alebo vstúpiť do bytu.

28. Z vykonaných dôkazov nie je preukázané, že by v súčasnosti, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaný do života žalobkyne nejak negatívne a neoprávnené zasahoval, či existencia takých skutočností, ktoré preukazujú, že tu existuje konkrétne nebezpečenstvo zo strany žalovaného voči žalobkyni, ktorým by došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. Takisto z dôkazov vôbec nevyplýva, že by sa žalovaný približoval k žalobkyni na menšiu vzdialenosť ako 10 metrov, resp. mal taký úmysel takto konať, takým spôsobom, že by došlo k nejakému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, t.j. že by jej mal úmysel žalovaný ublížiť či vytvoriť u nej obavy o zdravie či život, zasiahnuť do jej telesnej a duševnej integrity, pritom objektívne možnosti k tomu mal, keďže po vykonaní trestov odňatia slobody sa zdržiaval na slobode a neodkladné opatrenie objektívnu prekážku takémuto konaniu nepredstavuje. Takisto sa nenaplnili žalobkyňou tvrdené vyhrážky, že keď ho udá za trestný čin nebezpečného vyhrážania, že keď si ho odsedí, že ju zabije. Obavy žalobkyne neboli naplnené, nakoľko po odsedení výkonu trestu a prepustení v marci 2017, žalovaný tieto skutky neuskutočnil. Hrozby zo strany žalovaného neboli naplnené a žalobkyni nebolo zo strany žalovaného ublížené.

29. Nebolo preukázané, že zo strany žalovaného dochádza ku dňu vyhlásenia rozsudku k fyzickým či verbálnym útokom, ktorými by žalovaný ohrozoval žalobkyňu na živote či zdraví. Posledný tvrdený negatívny kontakt bol telefonický pred 25.07.2017 po prepustení z výkonu trestu, vyplývajúci zo správy o prešetří pomeroch z 25.07.2017 (žalovaný sa mal žalobkyni vyhrážať, že ju zničí). Odvtedy neboli preukázané, žiadne fyzické či verbálne útoky na žalobkyňu, preto nemožno mať zato, že takéto konanie zo strany žalovaného žalobkyni ku dňu vyhlásenia rozsudku, vzhľadom na dlhšiu dobu od tohto negatívneho kontaktu, ktorá uplynula a viac sa nevykytovali, hrozí.

30. Vzhľadom nato, že ku dňu vyhlásenia rozsudku neboli preukázané neoprávnené zásahy do práva na ochranu osobnosti žalobkyne ani reálna hrozba takých zásahov zo strany žalovaného, súd žalobu zamietol. Na uvedenom závere nemení nič ani tvrdené užívanie drog žalovaným, keďže to nepreukazuje hrozbu či existenciu neoprávnených zásahov žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. V konaní bol plne úspešný žalovaný, nakoľko súd žalobu zamietol v celom rozsahu, a preto by mal právo na náhradu trov konania. Nakoľko mu však žiadne trovy nevznikli, súd mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.